

Un país en progrés

El pròxim 17 de febrer s'inicien les mobilitzacions organitzades pel Bloc de Progrés Jaume I amb concentracions davant els ajuntaments de tots els pobles del País Valencià.

Recuperar i unificar l'associacionisme cultural del País Valencià, afrontar tots aquells atacs que, substancialment des de la dreta, es produeixen contra la llengua i la cultura valencianes, vertebrar socialment el país i relançar un moviment cívic, l'actuació del qual fou importantíssima durant l'època de la transició democràtica i l'aprovació de l'Estatut, són algunes de les màximes del Bloc de Progrés Jaume I, una plataforma cívica que va nàixer emparada per Acció Cultural del País Valencià (ACPV), però que avui és un tot per si mateixa. Un moviment nascut a partir d'un manifest que van signar els tres rectors de les universitats valencianes, a més d'altres personatges de la vida pública del país, com ara Xavier Mariscal, Santiago Calatrava, Matilde Salvador, Enric Valor, etc. La primera actuació pública d'aquesta plataforma cívica va tenir lloc el passat

9 d'Octubre, amb una festa en favor del català, la tolerància i la democràcia, i una manifestació que va reunir, sota la pluja, unes 3.000 persones contra els atacs anticatalanistes a l'homologació de títols de valencià amb els títols de català de les Illes Balears i Catalunya.

Mínims irrenunciabls. “És una qüestió de mínims”. Aquesta és la idea bàsica que, des d'un punt de vista polític, marca la línia de la plataforma, per a qui una hipotètica entrada de la dreta valenciana a la Generalitat —més concretament del Partit Popular (PP) d'Eduardo Zaplana— posaria en perill aquests “mínims”. Se-

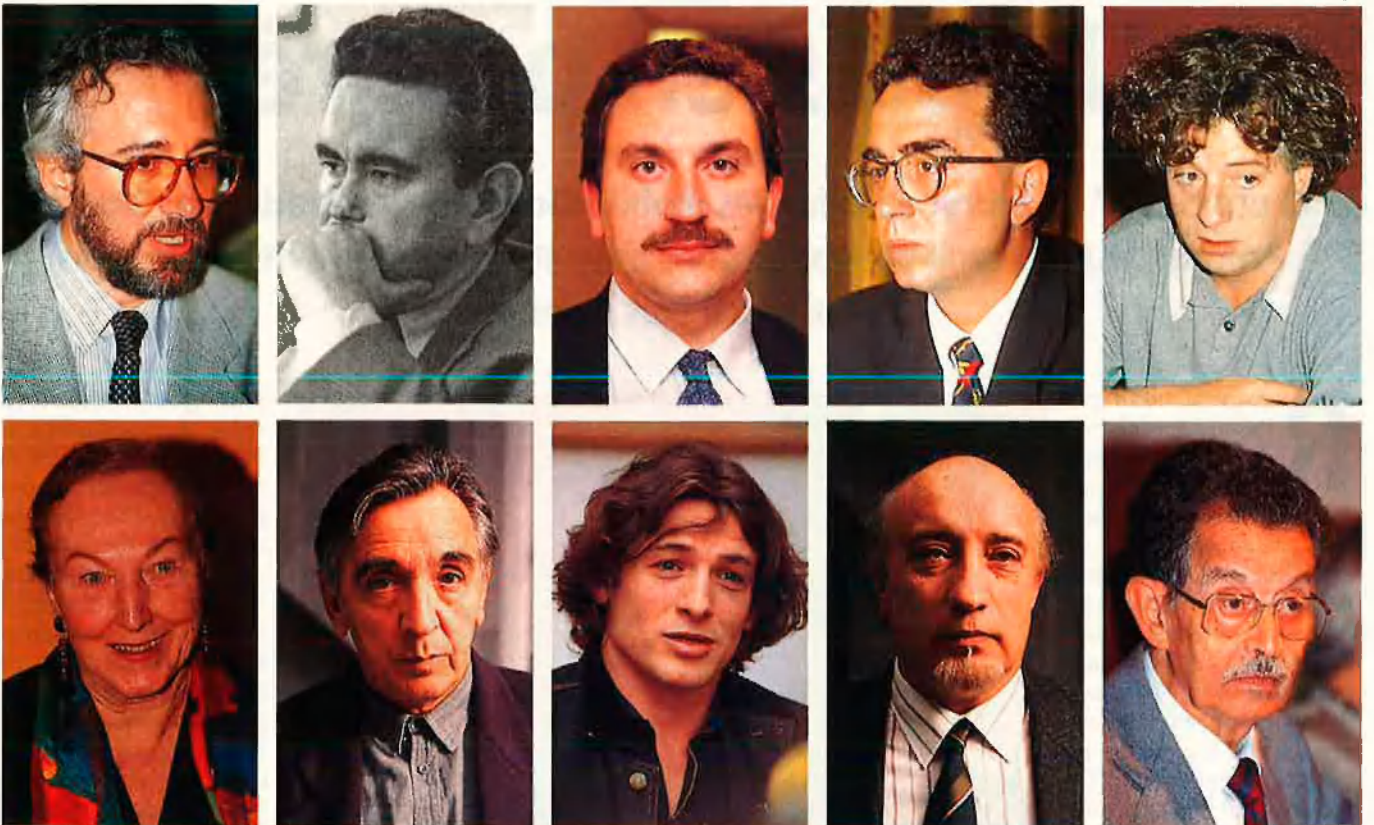

BELA GARCIA

Presentació del Bloc de Progrés Jaume I a Castelló, el passat 17 de desembre. La plataforma cívica, impulsada en un primer moment per Acció Cultural del País Valencià, compta a hores d'ara amb més de 350 delegacions i 10.000 persones han donat suport al manifest fundacional.

gons Agustí Cerdà, coordinador de la campanya del Bloc de Progrés, “hi ha suficients exemples que confirmen aquesta idea, com ara el cas de Fernando Tintoré (defensor del ciutadà de Castelló, qui justificà la negativa del consistori d'enviar els escrits en català dient que és una “llengua de segona categoria”) o el tema del Consorcio del Sureste, que pretén trencar la unitat territorial del País Valencià”. Ara bé, aquesta presa de posició no decanta políticament el Bloc. Segons els seus responsables, la plataforma no està en contra de la dreta com a força política, sinó que, segons matisa Cerdà, “se situa contra allò que suposa la dreta: si el PP accedeix a la Generalitat, tornarem a la situació pre-autonòmica i no ens veiem lluitant per conquerir una Llei d'Ús i Ensenyament del valencià, que és un mínim, sinó que lluitem perquè aquesta Llei que fa que avui hi haja més de cent mil xiquets es-

colaritzats en la nostra llengua, contra la qual votà el PP, es desenvolupe”. L'eliminació del sistema d'escoles públiques a la ciutat de València; el nou reglament de la Universitat Popular; la irrupció violenta dels membres de l'ultradreta Grup d'Acció Valencianista a la Societat Coral El Micalet quan hi havia una conferència del líder d'ERC, Àngel Colom; la utilització de les càmeres del trànsit per a usos de seguretat; les fitxes de la policia municipal amb informació relativa a la vida privada de les persones, són, segons Cerdà, “algunes de les actuacions que situen i determinen aquesta dreta”. Són dues maneres de concebre un país. El Bloc

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, Pere Ruiz, Andrés Pedreno, Celestino Suárez, Santiago Calatrava, Xavier Marsiscal, Matilde Salvador, Andreu Alfaro, Nacho Duato, Manuel Vicent i Enric Valor. Donen suport al Bloc de Progrés.

10.000 persones

Després de les presentacions i de les primeres reunions, amb gairebé 350 delegacions formades, es pot parlar d'un col·lectiu de més de deu mil persones que no sols han donat suport al manifest originari del Bloc de Progrés Jaume I, sinó que també s'han mostrat disposats a participar-hi activament.

Entre les activitats organitzades per aquests "blocs", cal destacar, entre d'altres, tot un seguit de simpòsiums arreu del país sobre temes que van des de la cultura popular fins al dret, passant per la creativitat, la taronja, l'Església, la dona, l'economia, el món del treball, la sanitat, el medi ambient, els mitjans de comunicació, la llengua, l'ensenyament, la solidaritat o l'associacionisme al País Valencià, entre d'altres. Avui, pràcticament tots els pobles on el Bloc de Progrés Jaume I ha constituït una organització estable tenen un programa d'activitats i actes variats, enfocats en una doble vessant: reivindicativa (augment de la utilització del català a la vida diària) i cultural, com ara la promoció del debat i l'anàlisi mitjançant tertúlies i taules rodones, etc.

Les nades cantades en valencià durant les passades festes; les fogueres de Sant Antoni, amb actuacions de grups de rock en català; de teatre de carrer, de dimonis i danses, són algunes de les activitats ja realitzades en diferents indrets del país per les diferents delegacions que s'hi han constituït. A Benicarló, els membres del bloc local han fet samarretes amb els motius dels adhesius utilitzats pel Bloc i les ha posat a disposició de qualsevol persona per tal d'autofinçar part de la seua activitat.

Tot plegat fa pensar que al País Valencià alguna cosa va canviant, aquesta és, almenys, la convicció d'aquesta plataforma cívica, tal i com ho palesa un dels seus lemes: "No perdrem el país".

D. H.

de Progrés pretén posicionar-se contra qualsevol fet que, des del seu punt de vista, pugua afectar negativament la societat valenciana.

I és que les pugnes polítiques, moltes d'elles amb implicacions estatals —context en què, electoralment, el País Valencià és clau per al PSOE—, han determinat indirectament l'evolució d'aquesta plataforma cívica que es fonamenta, segons el seu coordinador, en una línia de "cohesió i unificació civil" i de "protesta contundent davant de qualsevol acció que vaja en contra dels interessos culturals, nacionals o territorials del país". "Tot i les imputacions d'alguns, s'ha demostrant que el Bloc de Progrés és un èxit i troba una resposta important en la gent, que té moltes ganes de treballar", diu Cerdà.

17 de febrer, 11 de març. La plataforma anuncià, el passat dia 26 de gener, una sèrie de mobilitzacions. La primera data és la del 17 de febrer, quan hi ha previstes concentracions a totes les places majors dels pobles del País Valencià. Després de la concentració, se celebraran actuacions a cada cap de comarca. Mentrestant, a Alacant —on no hi haurà concentració perquè hi ha previstes mobilitzacions posteriors, com a València— hi actuarà Lluís Llach. Segons Joan Francesc Mira, president d'ACPV, "l'objectiu és que el 17 de febrer la gent isca a

les places per tal de salvaguardar aquest país". Mira es mostra satisfet de la resposta que aquesta iniciativa ha despertat en la gent, i espera "una contestació contundent a les amenaces que darrerament vénen des d'un sector de la societat".

La segona d'aquestes mobilitzacions tindrà lloc a la ciutat d'Alacant el pròxim 11 de març, amb una manifestació que tindrà en l'oposició al Consorci del Sureste una de les seues principals reivindicacions. Sota el lema "Alacant és important" la protesta vol respondre, segons que assenyala Eliseu Climent, impulsor del Bloc de Progrés, "d'un costat, a un sector de l'empresariat d'Alacant, i per un altre, a una vella idea franquista de separar aquesta ciutat de la resta del País Valencià". L'última d'aquestes grans mobilitzacions tindrà lloc a València el pròxim 6 de maig, on hi ha prevista una concentració que posarà fi a la campanya.

No hem d'oblidar, però, el camí recorregut fins al dia d'avui. El passat 17 de desembre es manifestaren a Castelló 3.000 persones, convocades per la Coordinadora d'Estudiants del País Valencià, amb el lema "A la Universitat, en català". Es tractava d'un acte d'homenatge a les Normes de Castelló que va comptar amb el suport del Bloc de Progrés Jaume I i amb l'adhesió d'una trentena d'entitats castellonenques que

La manifestació de Castelló en favor de la llengua va reunir prop de 3.000 persones. Diverses mobilitzacions i actes han precedit les grans convocatòries que s'aproximen.

van signar el manifest de defensa de la llengua. I va ser precisament en aquella mobilització on va sorgir l'argument que ha estat bàsic en aquesta campanya: la denúncia de les actituds polítiques de la dreta valenciana –més concretament del PP– quant als dos temes ja esmentats: les restriccions a l'ús del català i la promoció de la secessió de les comarques valencianes meridionals.

Daniel Hermosilla

ELS REPORTATGES DE MAJOR ACTUALITAT

CRÒNICA

Els reportatges més interessants amb un tractament en profunditat

DIVENDRES

21.30

DOSSIERS

Un programa informatiu amb reportatges sobre els fets de major actualitat

DIUMENGE

19.30